

Kragh: Skønt det i Henhold til de Bemærkninger om Sagen, jeg har fremsat, skulde synes overflødig for mig yderligere at præcisere min Stilling, gør den højtærede Ministers sidste Bemærkning det vistnok nødvendigt at gentage, at min Hensigt er ikke at indskrænke den Bemyndigelse, som den højtærede Minister vil finde det fornødent at give de Udsendinge, der eventuelt paa vore Vegne skal undersøge Sagen i Amerika. Min Hensigt er det ikke paa nogen Maade at beklippe den højtærede Ministers Indflydelse paa Sagens Forarbejder eller den Bevilling, som dertil er fornøden. Jeg er ogsaa paa det rene med, at saaledes som denne Sag maa gribes an, kan det være fornødent allerede under Forarbejderne at træffe visse bindende Aftaler, og at det derfor ogsaa kan være og sandsynligvis er fornødent, at vi allerede paa nærværende Tidspunkt vedtager, at en saadan Station skal oprettes. Kun ønsker jeg Rigsdagens Indflydelse paa Sagens endelige Ordning sikret paa anden Maade, end det kan ske derved, at Rigsdagen faar Lejlighed til at bevilge de til Stationens Oprettelse fornødne Summer paa Finansloven. Det er naturligvis en mere formel end reel Indvending mod Lovforslaget, jeg her fremsætter. Jeg haaber, at en hurtig Udvalgsbehandling kan bringe min og Ministerens Betragtning i Overensstemmelse, saaledes at Sagen kan ordnes.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg deler den ærede Ordførers Haab om, at Udvalgsbehandlingen skal skaffe Enighed til Veje om dette Forhold.

Til det ærede landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) skal jeg sige, at netop, fordi Forordningen af 5. Marts 1845 kan volde nogen Vanskelighed med Hensyn til den Jord, der senere kunde blive tilovers, er der ikke nogen særlig Anledning til at anvende denne Forordnings Regler ved en Lejlighed som her. Men i øvrigt, naar Forordningen af 23. April 1845 om Afstaaelse af Jord til Kirkegaarde er valgt, er det, fordi hele Vurderingsapparatet, som det ærede Medlem ved, er en Del simplere og enklere.

Jørgen Berthelsen: Der er dog det at bemærke, at Ejerne af de Arealer, der er blevet eksproprieret, altsaa ikke har Krav paa at faa det Areal tilbudt igen, som ikke bliver brugt paa den Maade, der tilsigtes.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Deri har det ærede Medlem ganske Ret, men Ejerne faar jo fuld Erstatning for Arealerne ved Afstaaelsen. Selvfølgelig, hvis det ærede Medlem maatte foretrække Anvendelsen af Reglerne i en anden Forordning, er jeg villig til at drøfte det.

Nordby: Foranlediget af det Angreb, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) rettede paa Lederen af Radiotelegrafstationen i Blaavandshuk, maa jeg sige, at jeg tror, at dette Angreb ved nærmere Undersøgelse vil vise sig ganske at mangle Rod i Virkeligheden. Det er en egen Ting at høre paa et saadant Angreb, naar man kender vedkommende Mand, selv om han ikke nævnes ved Navn. Jeg er i det Tilfælde at kende denne Mand. Saa vidt jeg ved, er det nemlig Fyrmesteren paa Blaavandshuk Fyr, og jeg kan ikke undlade at sige, at det er en begavet Mand og — det er jeg overbevist om — en samvittighedsfuld Mand, i øvrigt en Mand, som fra fattige Kaar ved eget Arbejde har arbejdet sig op til den Position, som han har i Samfundet. Som sagt, naar han bliver angrebet her og hans Embedsførelse kritiseres, egentlig meget nedsættende, kan jeg, som kender ham personlig, ikke undlade at sige, at jeg føler mig ganske overbevist om, at det Angreb svæver fuldstændig i Luften, og ved nærmere Undersøgelse vil det sikkert vise sig, at han samvittighedsfuldt har fulgt den Instruks, han har at arbejde efter.

Martin Olsen: Jeg er ikke i det Tilfælde, som den ærede sidste Taler er, at kende vedkommende Person, men der er ikke Tale om een Mand, men om to eller tre, der passer denne Station. Og desuden kommer denne Mands Kvalifikationer og hans Begavelse o. s. v. slet ikke i Betragtning her, hvor Spørgsmaalet er, om han kan passe en Radiostation eller ikke. Han kan være en ganske udmærket Fyrvæsenmand, men en daarlig Mand til at passe en Radiostation, det ene udelukker ikke det andet. Jeg har læst op af et Fagblad, der omtaler dette Forhold, og man maatte derfor gaa ud fra, at det havde noget paa sig. Og det skal sikkert ogsaa nok vise sig, at der er visse Mangler ved Pasningen. Men lad os nu vente, saa faar vi jo at se.

Nordby: Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret til at angribe en Mand, men